

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115211457
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6115211457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu MDH Stav s. r. o., so sídlom Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 641 979, zast. JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkaou so sídlom J. A. Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 5.919,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/246/2015-347 zo dňa 25.októbra 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/246/2015-347 zo dňa 25.októbra 2018 potvrdzuje.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie sumy 5.919,83 eur s príslušenstvom. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu dňa 28.5.2015 sa žalobca domáhal voči žalovanému úhrady istiny 10.220,50 eur. Čiastočne pred doručením žaloby žalovanému vzal žalobu späť a trval len na zaplatení sumy 5.919,83 eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalobcovi dňa 18.8.2014 bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla poisteného Vladimíra Dobrotu, ktorý v čase tejto škodovej udalosti mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s poisťovňou KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, ako žalovaným. Pri tejto škodovej udalosti došlo k poškodeniu osobného motorového vozidla zn. OPEL INSIGNIA LIMOUSINE HB, VIN: W0LGT6EMXC1012531. Žalobca tvrdil, že v súčasnosti je v jeho vlastníctve.

2. V dôsledku škodovej udalosti vznikla žalobcovi škoda v sume 10.220,50 Eur, vyčíslená na základe f aktúry obchodnej spoločnosti AUTO-PNEUSERVIS Viktor Skladan s. r. o., ktorá vykonala opravu motorového vozidla a jej cenu vyfakturovala faktúrou č. FA-18/2014 zo dňa 27. 10. 2014. Žalovaný dňa 08. 01. 2015 ukončil šetrenie predmetnej škodovej udalosti, pričom skonštatoval, že žalobca nemá nárok na náhradu škody spôsobenej pri škodovej udalosti z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody u svojho havarijného poisťovateľa v poisťovni UNIQA a. s. V podaní zo dňa 7.10.2015 žalovaný uviedol, že poistné plnenie krátil z dôvodov uvádzaných v Oznámení o poskytnutí poistného plnenia. Vychádzal z cien uvádzaných v kalkulácii opravy č. 9522186085, pričom ceny uvedené v spomínanej kalkulácii platia len pre použité originálne náhradné diely a pri použití technológie opravy stanovenej

výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla. Okresný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že nemal za preukázanú skutočnosť, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla, pretože bolo zistené, že spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o., so sídlom v Bratislave mala na uvedené predmetné vozidlo uzavretú Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 81111237 zo dňa 10.11.2011 s dlžníkom Kamil Macura - KAMNET, ako i Zmluvu o zabezpečovacom predmete vlastníckeho práva k Zmluve č. 81111237 z rovnakého dňa, z ktorých zmlúv boli následne práva a povinnosti prevedené z pôvodného dlžníka na žalobcu v zmysle Zmluvy o postúpení práv a povinností uzavretej medzi spoločnosťou Tatra - Leasing, s. r. o., Kamilom Macurom - KAMNET a žalobcom dňa 6.11.2012. Dňom prevzatia spôsobu financovania z postupcu na postupníka prešlo na postupníka nebezpečenstvo škody. Podľa čl. III. bod 3.3 sa zmluvné strany dohodli, že berú na vedomie, že vlastnícke právo k predmetu financovania nadobudne postupník v súlade so zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru, ako aj zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva až momentom vyrovnania všetkých záväzkov proti spoločnosti Tatra - Leasing, s. r. o., vyplývajúcich zo zmluvy o postúpení spotrebného úveru. Ďalej súd zistil z oznámenia spoločnosti Tatra - Leasing, s. r. o., zo dňa 6.5.2015 vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle zmluvy o postúpení spotrebného úveru adresovanej žalobcovi, a to z dôvodu, že predmet financovania bol úplne zničený, a preto v zmysle čl. III. ods. 8 bod 2 zmluvy bola spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o., ako veriteľ oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť neuhradenej časti spotrebného úveru. Zároveň mu oznámila, že využíva svoje právo v zmysle citovaného ustanovenia o predčasnej splatnosti z dôvodu poisťnej udalosti - totálnej škody zo dňa 8.3.2015 s konštatovaním, že poisťné plnenie započítava so zostatkom úveru a ostatnými svojimi pohľadávkami. V oznámení vyčíslila nároky spoločnosti Tatra - Leasing, s. r. o., s pohľadávkami žalobcu a preplatok vyplatila na účet žalobcu vo výške 1.349,37 eur. Zároveň v tomto oznámení zaslala žalobcovi potvrdenie o zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania. V zmysle čl. III. bod 3.3 zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 6.11.2012 sa žalobca tak mohol až dňom 6.5.2015 stať skutočným vlastníkom motorového vozidla OPEL Cosmo 2.0 DTH, keďže dovtedy na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 81111237 a Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru rovnakého čísla a z rovnakého dňa 10. 11. 2011, bola vlastníkom predmetného motorového vozidla spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o., Bratislava. O tejto skutočnosti svedčí i zápis v Osvedčení o evidencii tohto motorového vozidla na príslušnom Dopravnom inšpektoráte, ako i v Osvedčení o evidencii vozidla. Zápis žalobcu ako vlastníka MV v Osvedčení o evidencii vozidla žalobca nepredložil a súdu nepreukázal, či tak tomu mohlo byť po totálnej škode na MV zo dňa 08.03.2015.

3. Ďalej okresný súd konštatoval, že ešte pred možným nadobudnutím vlastníctva žalobcu k predmetu financovania, došlo ku škode na predmete financovania dňom 18. 08. 2014, a to prevádzkou motorového vozidla poisteného Vladimíra Dobrotu, ktorý v čase škodovej udalosti mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z., a to s poisťovateľom - KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, ako žalovaným, od ktorej spoločnosti si žalobca následne uplatňoval svoj nárok na poisťné pôvodne vo výške 10.220,50 eur a po čiastočnej úhrade žalovaným len v sume 5.919,83 eur. Súd z predloženého listinného dôkazu, a to kúpno-predajnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom, v zastúpení Miroslav Kapusta, Hronsek s kupujúcim - Lukáš Vartík, Dolné Krškany zo dňa 28. 04. 2015 zistil, že došlo k odpredaju tohto havarovaného motorového vozidla žalobcom. Žalobca nepredložil tú časť kúpnej zmluvy, kde sa strany vyjadrili ohľadne technického stavu tohto motorového vozidla a kúpnej ceny. Z listinného dôkazu - Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 6.5.2015, ako aj z oznámenia pána Vartíka mohol súd len dedukovať, že predmetom odpredaja mohlo byť len havarované motorové vozidlo OPEL Insignia z dôvodu totálnej škody na tomto motorovom vozidle, ktorá vznikla dňa 8.3.2015 v dôsledku poisťnej udalosti, z ktorej poisťnú sumu vyplatila poisťovňa spoločnosti Tatra - Leasing, s. r. o., Bratislava ako vlastníkovi motorového vozidla. Poisťné plnenie potom uvedená spoločnosť tak, ako už súd konštatoval zohľadnila pri finančnom vysporiadaní uvedenej zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru. Žalovaný namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu v spore. Okresný súd k tejto námietke konštatoval, že podľa jeho názoru bol žalobca v čase od uzavretia zmluvy o postúpení práv a povinností zo zmlúv, ktoré so spoločnosťou Tatra - Leasing, s. r. o., uzavrel predchádzajúci pôvodný dlžník len držiteľom predmetu financovania s právom ho užívať a v spojitosti s týmto právom a podľa zmluvy s Tatra - Leasing, s. r. o., oprávneným ho aj poistiť. Z tohto dôvodu ho považoval za poistenie predmetu financovania v prospech inej osoby, a to v prospech vlastníka predmetu financovania, ktorým bola spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o., Bratislava. Žalobca bol povinný uhrádzať len poisťné v súlade s ust. § 796 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v spojitosti s ustanoveniami bodu 7 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. 81111237 zo dňa 10.11.2011 v spojitosti so Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva

z rovnakého dňa a Zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 6.11.2012. Ďalej uviedol, že v súlade s ustanovením § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak ten, na ktorého majetok, život, alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škodu sa poistenie vzťahuje. Podľa ods. 2 tohto ust. právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. poškodeným je ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona. Podľa týchto ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. mal súd za to, že poškodeným v danom prípade mohol byť len vlastník motorového vozidla, ktorým v čase škodnej udalosti bola spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o., Bratislava v zmysle Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to do doby vysporiadania záväzkov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v zmysle Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru. Táto podľa oznámenia Tatra - Leasing, s. r. o., bola oznámená žalobcovi dňa 6.5.2015, a to z dôvodu totálnej škody na predmete financovania, ktorá nastala dňa 8.3.2015. Po nadobudnutí vlastníctva k totálne poškodenému predmetu financovania - vraku, žalobca následne dňa 28.4.2015 odpredal uvedené havarované motorové vozidlo tretiemu subjektu, t. j. Lukášovi Vartíkovi tak, ako to žalobca aj zdokladoval. Žalobca následne až podaním zo dňa 28.5.2015, t. j. v čase, keď už opätovne nebol vlastníkom havarovaného predmetu financovania podal žalobu na súd.

4. Súd sa pri rozhodovaní stotožnil s právnym záverom žalovaného v tom, že v čase poistnej udalosti bola vlastníkom predmetného motorového vozidla spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o., a v zmysle zákonných ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení, ako aj Občianskeho zákonníka, aj keď bol poistený iným subjektom (dĺžnikom) majetok tejto spoločnosti, len táto mala právo na poistné plnenie zo zmluvy uzavretej dĺžnikom s poisťovňou, a teda na podanie žaloby na zaplatenie poistného plnenia od žalovaného. Žalovaný tieto svoje právne závery podložil aj viacerými rozsudkami súdov, na ktoré rovnako okresný súd odkázal, vrátane nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 16.12.2014 sp. zn. III. ÚS 266/2014-27, podľa ktorého ak súd prizná navrhovateľovi ako leasingovému nájomcovi, ktorý nebol vlastníkom zničenej veci motorového vozidla aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej na veci, koná v rozpore s ustálenou judikatúrou. Okresný súd uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal, že by utrpel škodu na motorovom vozidle, ktoré vlastní, keďže v čase poistnej udalosti bol len jeho držiteľom a nepreukázal ani škodu vo svojej majetkovej sfére tým, že by bol ako držiteľ motorového vozidla servisu uhradil cenu jeho opravy z uvedenej škodnej udalosti, ktorá úhrada by mohla byť eventuálne škodou žalobcu. Ďalej poukázal na skutočnosť, že z predmetných zmlúv predložených spoločnosťou Tatra - Leasing, s. r. o., vyplýva, že dĺžník, t. j. žalobca po postúpení práv a povinností zo zmlúv, ktoré uzavrel so spoločnosťou Tatra - Leasing, s jeho predchodcom, bol povinný vinkulovať poistné plnenie v prospech jeho veriteľa, t. j. spoločnosti Tatra - Leasing, s. r. o., ktorá bola na základe Zmluvy o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva v čase až do vyrovnania záväzkov podľa zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru jeho dočasným vlastníkom. Vzhľadom k tomu, že okresný súd mal za preukázaný nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu ďalej už výšku škody neskúmal.

5. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

6. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa bránil tým, že si neuplatnil nárok zo svojho zmluvného poistenia, ale z povinného zmluvného poistenia poisteného škodcu, ktorý škodu spôsobil v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z., pričom súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď skúmal poistný zmluvný vzťah žalobcu s jeho zmluvným poisťovateľom, resp. či a akým spôsobom bolo hrazené poistné zmluvné poistenie zo strany žalobcu a práva a povinnosti zo zmluvného vzťahu medzi žalobcom ako dĺžnikom, spoločnosťou Tatra - Leasing, ako zabezpečeným veriteľom a ich nároky voči zmluvnému poisťovateľovi. Ďalej namietal, že okresný súd nesprávne vyslovil svoju pochybnosť, keď konštatoval, či škoda, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní voči žalovanému nebola uhradená spoločnosťou Tatra - Leasing, s. r. o., so sídlom v Bratislave žalobcovi v rámci finančného vysporiadania predčasne ukončenej zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru z dôvodu totálnej škody na motorovom vozidle, keďže v tejto súvislosti neodlíšil, že na predmetnom motorovom vozidle vznikli dve škodové udalosti, z toho prvá sa stala dňa 18.8.2014, z ktorej škoda, resp. nároky z nej sú uplatňované v tomto konaní voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu z jeho povinného zmluvného poistenia, vyčíslená faktúrou za vykonanú opravu vozidla a druhá sa stala dňa 8.3.2015, pri ktorej určená totálna škoda bola nahradená z poistného zmluvného vzťahu žalobcu s jeho poisťovateľom, čo vyplýva aj z Vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v zmysle Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. 81111237

zo dňa 6.5.2015, kedy si zabezpečený veriteľ poistné plnenie započítal so zostatkom úveru a ostatnými pohľadávkami.

7. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní nebolo sporné, že vlastnícke právo k vozidlu bolo na spoločnosť Tatra - Leasing, prevedené len z titulu zabezpečovacieho prevodu práva, t. j. na zabezpečenie záväzku žalobcu vrátiť sumu, za ktorú auto kúpil v zmysle čl. 6 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10.11.2011, ku ktorej žalobca ako dlžník pristúpil zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 6.11.2012. Zo zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva vyplýva, že predmet zabezpečenia naďalej zostáva v držbe dlžníka, ktorý je oprávnený ho naďalej užívať a je povinný ho chrániť pred poškodením, stratou alebo zničením, ako aj viesť vo svojom účtovníctve a robiť odpisy hnutelného majetku z obstarávacej hodnoty predmetu zabezpečenia (čl. 1. ods. 2 druhá veta). Ďalej uviedol, že podľa čl. 7. ods. 5 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru je v prípade poistnej udalosti žalobca ako dlžník povinný uplatniť si náhradu škody. Žalobca bol oprávneným držiteľom vozidla, a teda s poukazom na ust. § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka má oprávnený držiteľ práva ako vlastníka. Podľa tohto zákonného ustanovenia oprávnený držiteľ s právom užívania veci má rovnaké práva ako vlastníka a teda aj s poukazom na čl. 7. ods. 5 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru čl. 81111237 sa môže domáhať aj náhrady škody. Nesúhlasil so záverom súdu, že žalobca nepreukázal, že by utrpel škodu na motorovom vozidle, pretože uvedené zistenie je v rozpore s ust. § 151 ods. 1 CSP, a to z dôvodu, že zo strany žalovaného nedošlo k popretiu tohto skutkového zistenia vzniku škody na strane žalobcu, ktorú výšku žalobca preukázal faktúrou č. FA-18/2014 vystavenou spoločnosťou AUTO-PNEUSERVIS Viktor Skladan s. r. o., dňa 27.10.2014, k výsluchu konateľa ktorej spoločnosti súd nepristúpil napriek tomu, že tento dôkaz navrhol vykonať. Žalovaný vznik škody na strane žalobcu nepoprel. Svoju obranu zamerlal na tvrdenie, že právo na poistné plnenie má ten, na ktorého majetok sa poistenie vzťahuje, a teda spoločnosť Tatra Leasing, s.r.o.

8. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie tiež nesprávne vyhodnotil inštitút zabezpečovacieho prevodu práva, ktorého zmyslom je prevod dočasný, podmienený, s rozvázovacou podmienkou, založený Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktorý nespôsobil zánik oprávnenia žalobcu ako právneho nástupcu pôvodného dlžníka zo Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru a zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva ako vlastníka motorového vozidla domáhať sa nároku na náhradu škody titulom mimozáväzkovej deliktuálnej zodpovednosti voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu. Ďalej žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.12.2014 sp. zn. III. ÚS 266/2014-27, v zmysle ktorého v prípade zabezpečovacieho práva je dlžník vlastníkom veci ešte pred uzavretím Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, avšak toto vlastníctvo je následne obmedzené existenciou dočasného zabezpečovacieho prevodu práva v prospech veriteľa, ktorý zabezpečoval financovanie vozidla.

9. Vlastníctvo subjektu vzniknuté na základe zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, t. j. dočasne nemožno vo všetkých súvislostiach stotožňovať s vlastníctvom vo vlastnom slova zmysle, keďže práva a povinnosti subjektu, ktorý vec vlastní na základe zabezpečovacieho prevodu práva nie sú totožné s právami a povinnosťami vlastníka ako nositeľa absolútneho práva v zmysle ust. § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je záväzok zabezpečovaný prevodom práva splnený, obnovuje sa bez ďalšieho pôvodný stav a právny status pôvodného vlastníka veci je po splnení záväzku rovnaký akoby vlastníctvo ani nikdy nestratil. Splnením rozvázovacej podmienky sa pôvodný vlastníka stáva plnohodnotným vlastníkom veci so všetkými právami a povinnosťami, ktoré sa k tejto veci viažu (NS ČR sp. zn. 31Odo/495/2006 z 15.10.2008).

10. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s odvolaním nesúhlasí, s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa plne stotožňuje a má za to, že sa súd prvej inštancie dostatočne zaoberal skutkovým stavom predmetnej veci, vykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností a správne ich vyhodnotil, správne a úplne zistil skutkový stav a nakoniec správne právne posúdil vec a rozhodol.

12. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný nepoprel skutkový stav, že žalobca nepreukázal, že by utrpel škodu na predmetom motorovom vozidle, ktorého bol v čase vzniku škodovej udalosti držiteľom a rovnako nepreukázal úhradu faktúr za opravu motorového vozidla, teda nepreukázal vznik škody vo

svojej majetkovej sfére, žalovaný poukázal na čl. 8 CSP, podľa ktorého: „strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu“. Žalovaný uviedol, že dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí, nielen čakať na to, či protistrana poprie alebo nepoprie ním uvádzané skutkové tvrdenia. V danom prípade je bremeno dokazovania na strane žalobcu, ktorý v rámci svojej procesnej povinnosti procesného útoku znáša povinnosť tvrdenia a tým pádom aj dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalobcu k procesnej pasivite, ktorá je sankcionovaná stratou sporu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhovaný dôkaz, a to výsluch konateľa spoločnosti AUTO-PNEUSERVIS Viktor Skladan, súd podľa názoru žalovaného postupoval správne, keď sa v prvom rade vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v zmysle ust. § 152 CSP. Nakoľko nejestvuje aktívna vecná legitímácia žalobcu, bolo bez právneho významu a v rozpore s hospodárnosťou konania vykonávať žalobcom navrhovaný výsluch konateľa predmetnej spoločnosti. Vzhľadom na uvedené žalovaný nesúhlasí s názorom žalobcu, že by v danom súdnom konaní akýmkoľvek spôsobom bol porušený princíp rovnosti zbraní, ako jeden zo znakov spravodlivého súdneho konania.

13. Ďalej uviedol, že v predmetnom súdnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca v čase vzniku poistnej udalosti nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla. Podľa Osvedčenia a evidencii č. PB 334589 bolo zistené, že vlastníkom tohto motorového vozidla bola spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o. Bratislava. Žalobca bol v tom čase len držiteľom motorového vozidla, z čoho vyplýva, že žalobcovi ako držiteľovi nevznikla škoda, ale škoda vznikla vlastníkovi, teda spoločnosti Tatra - Leasing, s. r. o. ako leasingovej spoločnosti a vlastníkovi motorového vozidla. Poukázal na ust. § 2 písm. g/, f/ zákona č. 381/2001 Z.z., na ust. § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že právo na poistné plnenie má v danom prípade ten, na ktorého majetok sa poistenie vzťahuje, teda Tatra - Leasing, s. r. o. V zmysle uvedeného je zrejmé, že žalobca nie je oprávneným subjektom na poistné plnenie a v konečnom dôsledku ani aktívne vecne legitimovaný v predmetnom súdnom spore. Podľa názoru žalovaného je podstatné to, na akom zmluvnom či inom základe bola spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o. v čase vzniku škodovej udalosti vlastníkom predmetného motorového vozidla, ale podstatná je skutočnosť, kto bol v čase vzniku škodovej udalosti poistenou osobou (vlastníkom motorového vozidla), t. j. osoba s právom na poistné plnenie (§ 797 ods. 1 OZ). Nakoľko žalobca v tom čase nedisponoval vlastníckym právom k predmetnému vozidlu a nepreukázal nadobudnutie vlastníckeho práva, nebol ani poistenou osobou v zmysle uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o povinnom zmluvnom poistení. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

14. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že sa nestotožňuje so závermi žalovaného, že si nespĺnil dôkaznú povinnosť v súvislosti so vznikom škody. Je nesporné, že v priebehu konania žalovaný časť škody žalobcovi uhradil, a to vo výške 4.300,67 eur, na základe čoho aj došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu žalobcom. Súd si mal osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov, keďže neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Ak by súd mal dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, mal vykonať o nich dokazovanie. Nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že škoda vznikla vlastníkovi vozidla, teda spoločnosti Tatra - Leasing, s. r. o. ako leasingovej spoločnosti a súčasne vlastníkovi vozidla. Uvedená spoločnosť bola so žalobcom v zmluvnom vzťahu na základe úverovej zmluvy. Pohľadávka tejto spoločnosti ako veriteľa bola zabezpečená zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, na základe ktorého sa veriteľ len dočasne a podmienene stal vlastníkom vozidla, bez práva s ním disponovať. Tento právny stav, ale aj zmluvné dojednanie medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra - Leasing, s. r. o. v čl. 7 ods. 5 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zakladajú záver, že práve žalobca je tou osobou, ktorá má právo uplatňovať nárok na náhradu škody.

15. Podľa názoru žalobcu nie je daná aplikácia ust. § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka a rovnako nie je správny názor žalovaného o tom, že má byť podstatné, kto bol v čase vzniku škodovej udalosti poistenou osobou, t. j. osobou s právom na poistné plnenie. Žalobca si neuplatňuje nárok na poistné plnenie zo zmluvného poistenia, ale z povinného zmluvného poistenia škodcu, ktorý mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným ako poisťovateľom. V danom prípade je preto daná aplikácia špeciálneho právneho predpisu - zákona č. 381/2001 Z. z. a nie ustanovení § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich poistné zmluvy.

16. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedol, že nesúhlasí s predmetným odvolaním žalobcu, pokiaľ žalobca odkazuje na ust. článku 7 ods. 5 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru. Nie je podľa žalovaného správny záver žalobcu o tom, že by na základe tohto ustanovenia bol samotný žalobca oprávnený uplatňovať náhradu škody v občianskom súdnom konaní. Uvedené ustanovenie žiadnym spôsobom žalobcu nespĺnomocňuje k tomu, aby v prípade ak dôjde k poistnej udalosti a ku kráteniu či odmietnutiu poskytnutia poistného plnenia uplatnil nárok na náhradu škody pred súdom namiesto leasingovej spoločnosti ako subjektu, ktorému vznikla škoda, či ju inak v súdnom konaní zastupoval. Ďalej poukázal na ust. § 4 ods. 1, 2 písm. b/, ust. § 2 písm. g/, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. a je toho názoru, že s poukazom na tieto ustanovenia je oprávneným subjektom pre uplatňovanie si náhrady škody z titulu povinného zmluvného poistenia v danom prípade jedine vlastník poškodeného motorového vozidla v čase vzniku škodovej udalosti. Žalobca v čase vzniku škodovej udalosti bol oprávneným držiteľom (leasingový nájomca) poškodeného vozidla, nebol vlastníkom. Opätovne poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014-27 ako aj ďalšie rozhodnutia, na ktoré poukazoval v konaní. Má za to, že žalobca v predmetnom súdnom konaní nie je aktívne legitimovaným subjektom, preto mu nárok na vyplatenie nárokovaného poisteného plnenia nevznikol.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preštudovaní spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil skutkové dôkazy a vec posúdil správne aj po právnej stránke, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa v zmysle ust. §387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil a považuje za nehospodárne ich opätovne uvádzať, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplata sumy 10.220,50 eur, po čiastočnom späťvzati sumy 5.919,83 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 18.8.2014 mu bola prevádzkou motorového vozidla poisteného Vladimíra Dobrotu spôsobená škoda, na motorovom vozidle, ktoré ako v žalobe tvrdil, je v jeho vlastníctve. Škoda bola vyčíslená v sume 10.220,50 eur spoločnosťou AUTO-PNEUSERVIS Viktor Skladan, s. r. o., ktorá vykonala opravu motorového vozidla v zmysle faktúry č. FA-18/2014 zo dňa 27.10.2014.

21. Súd prvej inštancie zamietol žalobu s poukazom na skutočnosť, že žalobca nebol v čase škodovej udalosti vlastníkom predmetného motorového vozidla, bol len jeho držiteľom s právom ho užívať. Poukázal tiež na to, že vlastníkom vozidla nebol ani v čase podania žaloby, nakoľko kúpnu zmluvou zo dňa 28.4.2015 predmetné motorové vozidlo odpredal Lukášovi Vartíkovi.

22. V danom prípade bolo v konaní preukázané, že medzi spoločnosťou Tatra - Leasing, s. r. o. Bratislava ako veriteľom a Kamilom Macurom - KAMNET Trenčín ako dlžníkom bola dňa 10.11.2011 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru č. 81111237, ktorej predmetom bola kúpa predmetu financovania, a to predmetného osobného motorového vozidla. Spolu so zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru bola uzavretá aj Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Dňa 6.11.2012 bola medzi spoločnosťou Tatra - Leasing, s. r. o., postupcom Kamil Macura - KAMNET a postupníkom - žalobcom uzatvorená Zmluva o postúpení práv a povinností, v ktorej sa postupca a postupník dohodli na postúpení všetkých práv a povinností dlžníka vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru a Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktoré má postupca v okamihu účinnosti tejto zmluvy. V čl. III. bod 3.3 sa zmluvné strany dohodli a vzali na vedomie, že vlastnícke právo k predmetu financovania nadobudne postupník (žalobca) v súlade so Zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru, ako aj so Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva až

momentom vyrovnaní všetkých záväzkov voči spoločnosti Tatra - Leasing, vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru.

23. Listom zo dňa 6.5.2015 oznámila spoločnosť Tatra - Leasing, s. r. o. žalobcovi predčasnú platnosť úveru v zmysle Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. 81111237 z dôvodu poistnej udalosti - totálnej škody zo dňa 8.3.2015 s tým, že poistné plnenie započítala spoločnosť Tatra - Leasing so zostatkom úveru a ostatnými pohľadávkami, keď žalobcovi oznámila, že rozdiel - preplatok vo výške 1.349,37 eur poukazuje na účet žalobcu. Zároveň žalobcovi bolo oznámené, že mu spoločnosť zasiela Potvrdenie veriteľa o zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu a doklady na prepis vozidla na dopravnom inšpektoráte.

24. Žalobca v žalobe tvrdil, že je v čase podania žaloby vlastníkom predmetného motorového vozidla. Pokiaľ odvolací súd poukáže na list spoločnosti Tatra - Leasing zo dňa 6.5.2015, adresovaný žalobcovi, v ktorom mu oznámil, že mu zasiela potvrdenie veriteľa o zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu a doklady na prepis vozidla na dopravnom inšpektoráte, bolo by toto tvrdenie žalobcu pravdivé, keďže uvedeným listom došlo k predčasnej splatnosti neuhradenej časti spotrebného úveru s tým, že pohľadávky medzi spoločnosťou Tatra - Leasing a žalobcom boli v zmysle uvedeného vyhlásenia predčasnej splatnosti vysporiadané a došlo aj k zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu vozidla, na základe čoho sa žalobca opätovne stal vlastníkom motorového vozidla. Na druhej strane musí odvolací súd poukázať na už v rozhodnutí citovanú kúpnu zmluvu uzatvorenú dňa 28.4.2015, ktorou žalobca odpredal motorové vozidlo Petrovi Vartíkovi, ktorý aj listom zo dňa 4.9.2017 (č.l. 166) okresnému súdu oznámil, že motorové vozidlo Opel Insignia, ktoré kúpil od spoločnosti MDH Stav, s. r. o. Banská Bystrica má k dispozícii a je jeho vlastníkom. Ďalej uviedol, že na predmetnom vozidle od jeho kúpy boli vykonávané viaceré opravy, keďže bolo v čase kúpy havarované a poškodené. Ak teda žalobca doručil žalobu súdu dňa 28.5.2015 a predmetné vozidlo odpredal Petrovi Vartíkovi dňa 28.4.2015 je nepochybné, že v čase podania žaloby nebol vlastníkom tohto motorového vozidla a vlastníkom motorového vozidla nebol ani v čase vzniku poistnej udalosti, teda dňa 18.8.2014, kedy bol len jeho držiteľom. Vlastníkom sa stal až na základe oznámenia spoločnosti Tatra - Leasing s. r. o., teda po zániku zabezpečovacieho prevodu práva.

25. Z uvedeného dôvodu dospel súd prvej inštancie k správne právne záveru, že žalobca nebol na podanie žaloby aktívne legitimovaný, preto správne žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. Žalovaný v priebehu konania na súde prvej inštancie vzniesol námietku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, svoje tvrdenia podložil viacerými súdnymi rozhodnutiami, z ktorých súd prvej inštancie správne vychádzal. V predmetných rozhodnutiach sa riešila situácia, keď došlo na vozidlách k totálnej škode, prípadne ku krádeži auta, pričom v danom prípade pri poistnej udalosti z 18.8.2014 bolo vozidlo dané do opravy a za opravu tohto vozidla bola žalobcovi spoločnosťou AUTO - PNEUSERVIS Viktor Skladan, s r. o. vystavená faktúra č. FA18/2014 na sumu 10.220,50 eur. Z tohto dôvodu by mohol odvolací súd prisvedčiť žalobcovi, že mu patrí nárok na zaplatenie žalovanej sumy v prípade, ak by samotný žalobca, aj keď nebol v čase vzniku poistnej udalosti vlastníkom motorového vozidla preukázal, že predmetnú faktúru spoločnosti AUTO - PNEUSERVIS Viktor Skladan, s. r. o., ktorá vykonala opravu skutočne uhradil, čím by preukázal, že utrpel škodu, ktorá mu vznikla v znížení jeho majetku, jeho finančných prostriedkov, ak by predmetnú faktúru uhradil. Žalobca však v priebehu celého súdneho konania nepreukázal, že by utrpel škodu tým, že by opravu predmetného motorového vozidla uhradil, teda nepreukázal, že mu vznikla škoda na jeho finančných prostriedkoch, nie na jeho vlastníctve, keďže v tom čase nebol vlastníkom motorového vozidla. Ak žalobca v odvolaní tvrdí, že súd prvej inštancie nepristúpil k výsluchu konateľa spoločnosti AUTO - PNEUSERVIS Viktor Skladan, s r. o. napriek tomu, že tento dôkaz navrhol vykonať, odvolací súd má za to, že výsluchom konateľa by nebolo možné preukázať, či skutočne došlo k uhradeniu faktúry v sume 10.220,50 eur zo strany žalobcu, keďže takýto dôkaz žalobca súdu počas celého konania nepredložil. Nemožno na túto skutočnosť aplikovať ust. § 151 ods. 1 CSP ako tvrdí žalobca, pretože žalovaný popieral tvrdenie žalobcu o výške ceny za opravu počas celého konania.

27. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

30. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).